

VIDEOKLUB ČMMJ. „KLUBOVÉ DESETERO“.

1. Blbce do klubu nikdy nezvat a za členy nebrat! Nutné však je dát šanci každému, aby ze své moci Klub nezrušil. To může dokázat jen....
2. Informace, které mohou členové a příznivci Klubu požadovat musí být vždy NEZIŠTNÉ.
3. Tvorba členů Klubu a jeho příznivců by měla spočívat na schopnostech jich samých. Ve své tvorbě by měli propojovat základní tři rozměry: fyzický, sociologický a psychologický. Ty pak musí vkládat jen do logického celku - tedy jen do svého příběhu. Vše ostatní se jim musí zdát být nelogické. Proto by krédem každého člena Klubu mělo být poznání, že dva jedinci (i z živočišné říše) nejenže nejsou stejní, ale že také nereagují úplně stejně. Proto ani u lidí nejsou žádné dvě osoby stejné a to ani jednobuněční sourozenci, natož blondýny.

Tedy ani blbci: *viz bod 1.*

4. Každý člen i příznivec Klubu by si měl uvědomovat nedostatky své vlastní osobnosti. Zvýšením tolerance může přispět k méně přísnému posuzování jiných. Z toho důvodu je potřebné, aby si ustanovení desatera začínali uvědomovat už účastníci „Na čumendu“ a zvláště seminaristé.

5. Při své tvorbě by měl každý přemýšlet o tom, že žádné záporné postavy se nerodí zlé a že tedy nejsou přirozeně rozhodnuté ničit přírodu. To však neznamená, že by měli být méně děsivé. Právě naopak. Bude-li mít někdo potřebu svému příběhu přiřazovat myšlenky jiných, pak si musí uvědomit, že všichni lidé jsou stejně jako on výsledným produktem dědičnosti, společných názorů a předsudků, které do něho nevyhnutelně vložila kultura té společnosti, ve které se narodil a vyrůstal.
6. Kdo se chce stát členem nebo příznivcem Klubu, tak by si měl uvědomit, že soukromé vzpomínky lidského jedince jsou usazené tak hluboko v jeho duši, že si je často ani neuvědomuje. Je sice pravdou, že se může pokusit zbavit vlivů své vlastní minulosti, ale měl by si uvědomit, že právě minulost ho bude vždy stejně pevně svírat. Proto podvědomé vzpomínky někdy ovlivňují vnímání a to i tehdy, když se jim snažíme vyhnout. Z toho důvodu by nikdo neměl tvrdit, že postupem života se stále více podobá svým rodičům a že tak jako oni začíná už i myslet a že by bylo potřebné toto poznání považovat za pozitivní i v našem Klubu. Pro Boha! Jen to ne!
7. V začátcích koketování s video nebo fotografickou tvorbou v přírodních podmínkách by si už účastník první části semináře „Na čumendu“ měl uvědomit, že pouze v jediné oblasti vzdorují lidské bytosti zákonům přírody úspěšně. V říši špatných nebo zcizených příběhů. Tento poznatek by se měl stát všeobecně známou skutečností všem, kteří mají zájem stát se příznivci nebo členy Videoklubu ČMMJ.

8. Pokud se někdo zabývá psaním příběhů a ty se pokouší realizovat cestou filmovou, potom by ve svých dílech měl zajistit, aby nedostatky postav v jeho příbězích ho samy nutily oslovovat a rozšiřovat lidskou toleranci. Proto každý, kdo má zájem využívat Klub ke své zálibě by si měl uvědomit, že dobrý autor nemusí být vždy moudrým, stejně jako moudrý člověk nemusí být spisovatelem. Proto je úkolem seminářů vedení k používání přirozenosti a hledání sebe sama.

9. MYŠLENKA (ona zhmotněná idea, kterou chápeme jako zásadu, přesvědčení, mínění, smýšlení nebo nápad), ale i zdánlivě obyčejná úvaha, tedy uvážená myšlenka, se může stát zdrojem tvůrčí sebe realizace. Ať už bude mít naše myšlenka jakoukoliv ze svých podob, měla by vždy spočívat jen na našich vlastních emocích, které můžeme přiřazovat zase jen svému příběhu. Realizace myšlenek se obecně chápe jako hlad po změně, touha něco naléhavého připravit k řešení. Je to právě myšlenka, která v nás samých zní a tepe jako motor seberealizace. Jen myšlenka je onou silou, která může pohánět naši tvorbu kupředu, jen ona se může stát základem spolupráce s Klubem, který by na druhé straně měl vytvářet podmínky k její realizaci. Z toho důvodu je nutné si uvědomit, že podstata „VĚCI“ (pojmu chápaného významy slov: předmět, objekt, skutečnost, fakt, událost, záležitost, zrovna jako okolnost), se může stát PROBLÉMEM, tedy opět věcí, kterou budeme vkládat do příběhů. Každá s těchto „věcí“ by vždy měla obsahovat:

a) Odbornost, b) Cit, c) Lidskost, d) Charakter, e) Naději.

10. Videoklub ČMMJ p.s. nebyl zakládán pro ekonomické potřeby příznivců a členů Klubu, ale jejich nezištnou zálibu! Proto je nutné zachovat pro budoucnost Klubu odkaz těch, kteří ho zakládali a desatero pro jeho životaschopnost stanovili. Měli by ho ctít všichni, kteří svou vlastní pílí a přátelstvím převzali pro sebe sama jeho hlavní myšlenky! Budiž jim samým ke cti a všem k přátelství!

Proto nepřipustíme mezi sebou nikdy názorový, náboženský nebo politický, ale zvláště ne ekonomický rozpor, který vede téměř vždy ke ztrátě.

Výsledkem nebývá (byť někdy chtěný) zánik organizace nebo Klubu - ale přátelství!

„Podstatu“ Desatera Videoklubu ČMMJ nastínili již při první oficiální schůzce na MZLU v Brně dne 18. února 1998: Prof. Ing. Josef Hromas CSc, RnDr. Ctibor Babička CSc, Jiří Vlček a Ing. Antonín Kriegler.

Zapsal a pro web Klubu (12/2015) sesadil:

Jiří Vlček.

Zveřejnil: Správce webu - Martin Knápek.